

Artykuł 9.

Europejski Trybunał Sprawiedliwości wymaga, aby zawodowi kierowcy delegowani otrzymywali wynagrodzenie kraju, w którym świadczą swoje usługi

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w wyroku wydanym przed wejściem w życie Dyrektywy 1057/2020, potwierdził stosowanie Dyrektywy 96/71 w sprawie delegowania pracowników również do kierowców drogowych wykonujących usługi transportu międzynarodowego i kabotażu. W rezultacie orzeczenie to zobowiązuje do objęcia zawodowych kierowców delegowanych przepisami płacowymi obowiązującymi w kraju, w którym świadczą oni swoje usługi.

Wyrok został wydany na skutek pozwu wniesionego przez holenderski związek zawodowy kierowców przeciwko niemiecko-węgierskiej firmie transportowej, której kierowcy świadczyli usługi na terytorium Holandii. Zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ma on zastosowanie, co do zasady, do każdego ponadnarodowego świadczenia usług obejmującego delegowanie pracowników, niezależnie od danego sektora gospodarki, w celu połączenia świadczenia usług ponadnarodowych i zachowania zasad uczciwej konkurencji i poszanowania praw pracowniczych.

Trybunał potwierdził zasadę, zgodnie z którą pracownik może zostać uznany za delegowanego na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego, jeżeli wykonywanie przez niego pracy ma wystarczający związek z tym terytorium. Okoliczność ta jest ustalana po dokonaniu ogólnej oceny szeregu czynników, takich jak: charakter działalności wykonywanej przez danego pracownika w państwie przyjmującym, stopień intensywności związku między działalnością wykonywaną przez tego pracownika a terytorium samego państwa przyjmującego oraz w przypadku kierowców, udział tej działalności w całości usług transportowych.

W związku z tym Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał, że taki związek między kierowcą a obcym państwem, do którego podróżuje, występuje na przykład podczas załadunku lub rozładunku towarów, konserwacji lub czyszczenia pojazdów. Taki związek z krajem przyjmującym nie może być uznany za obecny w transporcie tranzytowym, ale jest obecny w transporcie międzynarodowym lub kabotażowym.

Z tego punktu widzenia czas trwania transportu nie ma znaczenia dla oceny istnienia delegowania, bez uszczerbku dla możliwości odstąpienia przez państwa członkowskie od niektórych przepisów dyrektywy o delegowaniu, w szczególności w odniesieniu do płacy minimalnej, gdy czas trwania delegowania nie przekracza określonego okresu. [Tak jest na przykład w Hiszpanii, gdzie przepisy te nie mogą być stosowane, jeżeli świadczona usługa trwa krócej niż osiem dni].

Trybunał przypomniał także, że w przypadku delegowania pracowników państwa członkowskie muszą zapewnić, aby zainteresowane przedsiębiorstwa

zagwarantowały pracownikom delegowanym na ich terytorium szereg warunków zatrudnienia określonych w szczególności w układach zbiorowych uznanych za powszechnie obowiązujące, tj. takich, które muszą być przestrzegane przez wszystkie przedsiębiorstwa znajdujące się na danym obszarze terytorialnym i w danej kategorii zawodowej.